

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Алексеєва Володимира Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

Київ

8 липня 2026 року

№ 175-2(I)/2026

Справа № 3-143/2026(318/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого, доповідача,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Алексеєва Володимира Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Алексеєв В.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким суд відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо „є постанова про

залишення касаційної скарги цієї особи без задоволення або ухвала про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на це саме судове рішення“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Дніпровський районний суд міста Києва рішенням від 16 грудня 2024 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного суду від 18 червня 2025 року, відмовив у задоволенні позову Алексеєва В.Г. до Товариства з обмеженою відповідальністю „Євро-реконструкція“ про зобов’язання укласти договір реструктуризації заборгованості за спожиті житлово-комунальні послуги.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 28 липня 2025 року відмовив Алексеєву В.Г. у відкритті касаційного провадження, мотивувавши відмову тим, що касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягають касаційному оскарженню з огляду на те, що їх ухвалено у малозначній справі.

Алексеєв В.Г. надалі звертався до суду касаційної інстанції з касаційними скаргами на постанову Київського апеляційного суду від 18 червня 2025 року. Верховний Суд ухвалами від 16 березня 2026 року, від 23 березня 2026 року та від 4 травня 2026 року відмовив Алексеєву В.Г. у відкритті касаційного провадження на підставі пункту 3 частини другої статті 394 Кодексу, оскільки є ухвала Верховного Суду від 28 липня 2025 року про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на це саме судове рішення.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що „імперативна норма“ пункту 3 частини другої статті 394 Кодексу обмежує його конституційне право на судовий захист та виключає можливість касаційного оскарження судового рішення „в разі виявлення раніше невідомих інших підстав або нових обставин у справі“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Алексєєв В.Г. посилається на положення Конституції України, Кодексу, практику Верховного Суду та Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); із дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77).

З аналізу змісту конституційної скарги випливає, що Алексєєв В.Г., твердячи про невідповідність Конституції України пункту 3 частини другої статті 394 Кодексу, фактично висловлює незгоду з нормативним регулюванням підстав для відмови у відкритті касаційного провадження та судовими

рішеннями в його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Алексеєва Володимира Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**